

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobců **a) D. K. a b) M. K.**, oba zastoupeni JUDr. Jiřím Rakem, advokátem se sídlem v Kopřivnici, Štefánikova 58/31, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14.11.2009 č.j. MSK 180393/2009, ve věci územního rozhodnutí,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14.11.2009 č.j. MSK 180393/2009, jímž bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 1.10.2007 č.j. SU/18/2003/06/Ra, kterým byla umístěna stavba „Silnice I/48 Rychaltice – Frýdek-Místek“ (dále jen stavba) na pozemcích v k.ú. Rychaltice, Fryčovice, Chlebovice, Lysůvky a Místek.

V podané žalobě žalobci namítli, že v dalším řízení, které proběhlo po zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.3.2009 č.j. 22Ca 87/2008-47, nebyly zohledněny jejich připomínky, návrhy a obavy z narušení jejich oprávněných zájmů. Své námitky žalobci vyjádřili v následujících žalobních bodech:

- 1) Napadené rozhodnutí nebylo doručeno jejich právnímu zástupci a pokud snad bylo zveřejněno veřejnou vyhláškou v obci, pak právní zástupce žalobců má sídlo mimo jejich obec.
- 2) Žalobci odkázali na obsah svého odvolání ze dne 29.10.2007 a na všechna předchozí podání v této věci, kde jsou jednotlivé důvody odvolání podrobně popsány.
- 3) Žalobci zpochybnili odhady znalce o případném počtu nákladních a osobních vozidel, která by měla v budoucnu projíždět kolem domu žalobců po příjezdové komunikaci ke stolárně, neboť tyto nejsou ničím odůvodněny. Současný stav zaměstnanců stolárny a její provoz není zárukou toho, jak to může vypadat později. Při posuzování vývoje hluku či imisí na nové rychlostní komunikaci jsou výpočty prováděny na dvacet let dopředu, kdežto v případě příjezdové komunikace se vychází ze současného, neověřeného stavu. V této souvislosti zmínili žalobci také konstatování žalovaného, že po dobu místního šetření dne 11.9.2009 neprojelo po příjezdové komunikaci žádné vozidlo. Toto tvrzení považují za absurdní, vycházející z neznalosti místních podmínek. Stolárna má totiž v současnosti vlastní příjezdovou cestu a navíc z místa místního šetření není vidět, zda do stolárny přijíždějí a odjíždějí automobily. Tvrzení žalovaného považují žalobci za zlovůli státní moci.
- 4) Ke třem variantám, které hodnotil znalec ve svém posudku, žalobci uvedli, že zcela odmítají variantu č. 1, tj. stávající návrh, když další dvě varianty by pro ně byly výhodnější. Skutečnost, že druhá a třetí varianta představují zvýšené náklady stavby, je pro žalobce irelevantní. Žalovaný v této souvislosti neposoudil všechny vlivy na zhoršení kvality a pohody bydlení žalobců.
- 5) Žalobci nebudou mít možnost přivést na svůj pozemek dřevo k topení a uskladnit je na něm. Dřevo v délce 10 až 15 i více metrů a je dováženo velkým nákladním automobilem a je složeno přímo na pozemku vedle současné příjezdové cesty, který by měl být v budoucnu zabrán pro vybudování příjezdové komunikace ke stolárně. Žalobcům není známo, na které místo bude toto dřevo složeno, když pozemek jim má být zabrán. Na nově projektované příjezdové cestě ke stolárně se navíc žádný tak velký automobil neotočí.
- 6) Stejně argumenty platí i pro rozhodování o tom, zda protihluková stěna bude stát na svahu, což znamená další zábor pozemku a posunutí příjezdové komunikace k domu žalobců, či zda bude vybudována opěrná zeď. Žalovaný uvedl spoustu argumentů, že v této fázi schvalování územního řízení nemůže řešit konečnou podobu projektantem navržené zdi. Žalobci se naopak domnívají, že právě nyní by se měly stanovit podmínky, které by byly pro okolí i žalobce přijatelné.
- 7) Žalobci trvají na tom, aby protihluková zeď byla průhledná a byl alespoň částečně zachován stávající stav oslunění. Žalobci zpochybnili normy ČSN ohledně oslunění obytných místností a pozemků na základě svého „selského rozumu“, když považují za nesmysl, že rostlinám stačí k růstu a zrání tři hodiny slunce denně. Podle studií je vše v pořádku, žalobci však vědí, jak budou poškozeni.
- 8) Vybudování příjezdové komunikace ke stolárně není stavbou ve veřejném zájmu. Žalobci nepovažují za přínos lepší příjezdovou komunikaci za cenu hluku a imisí.

- 9) Není doloženo, že výjezd žalobců na silnici I/48 bude pro ně bezpečnější, když naopak v budoucnu se doprava po této silnici mnohonásobně zvýší a tato zatím bezpečná komunikace se stane mnohem nebezpečnější, a to jednak pro zvýšení dopravy po silnici směrem na Fryčovice, jednak i pro nepřehlednost v tomto úseku způsobenou úzkou komunikací, blízkostí domů a blízkostí zatáčky.
- 10) K vyvlastnění, které je možné provést jen ve veřejném zájmu a jen v nezbytně nutném rozsahu, žalobci namítli, že podmínka nezbytně nutného rozsahu při navrženém způsobu řešení nemůže obstát. Napadeným rozhodnutím je předem vytvářen stav a podmínky budoucího vyvlastnění, když toto řízení již bylo vůči žalobcům zahájeno.
- 11) Žalobci označili průběh místního šetření za zmatečný, vycházející z neznalosti místních podmínek ze strany pracovníků správního orgánu, což je ujistilo v tom, že příprava projektu a průběh řízení je činěn bez konkrétních znalostí, bez jednání s účastníky řízení, což nebylo naplněno ani jednáním dne 11.9.2009, neboť teprve při něm se zástupci investora a žalovaného seznamovali s danou situací.
- 12) Porušení Ústavy a Listiny základních práv a svobod (dále jen Listina) spatřují žalobci v popsáném způsobu jednání a rozhodování správních orgánů v řízení, kterým je poškozován občan, přičemž toto řízení přímo vede k vyvlastnění části pozemků, když nejsou splněny zákonem stanovené podmínky, zejména podmínka pro vedení vyvlastnění jen v nezbytně nutném rozsahu.
- 13) Žalobci závěrem zrekapitulovali své požadavky na výsledek územního řízení takto:
- odstavný či připojovací pruh rychlostní komunikace se nebude nacházet před domem žalobců č.p. 181 a jejich pozemkem
 - místo svahu pro vybudování protihlukové stěny bude vybudována opěrná zeď, aby nedošlo k záboru zahrady žalobců pro velký násep
 - protihluková stěna bude z průhledného materiálu a v nižší výšce, aby žalobci nebyli v díře 8 metrů do hloubky
 - příjezdová cesta ke stolárně nebude budována podle stávajícího návrhu (varianta č. 1), ale podle varianty druhé, případně třetí dle návrhu znalce.

Žalovaný ve vyjádření uvedl k žalobním bodům následující:

- Napadené rozhodnutí bylo doručováno v souladu s ust. § 42 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon) veřejnou vyhláškou. Doručení proběhlo v souladu s ust. § 25 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), a to rovněž způsobem umožňujícím dálkový přístup. Zmiňované právní předpisy neobsahují v případě doručování písemnosti veřejnou vyhláškou žádnou speciální úpravu pro doručení písemnosti těm účastníkům řízení, kteří jsou zastupováni advokátem.
- Žalovaný se zabýval všemi odvolacími námitkami žalobců a vycházel přitom z hledisek ust. § 37 stavebního zákona, trvá však na tom, že územní řízení je vždy vedeno k podanému návrhu, ve kterém musí být předmět řízení jednoznačně definován, a to z hlediska druhu stavby, jejího účelu i polohy na pozemku. Tento návrh stavební úřad projedná a pokud shledá, že splňuje zákonné požadavky, vydá územní rozhodnutí o umístění stavby. V opačném případě návrh zamítne. Územní řízení není určeno k vyhledávání možných variant řešení umístění stavby, ale k přezkoumání, zda je navrhované řešení z hlediska stavebního zákona a souvisejících předpisů přípustné. Žalovaný

proto odmítá tvrzení žalobců, že si vybral tu nejhorší variantu, neboť žádný výběr z variant není předmětem územního řízení.

- Žalovaný ustanovil v odvolacím řízení znalce, aby posoudil mj. vliv příjezdové komunikace ke stolárně na pohodu bydlení v rodinném domě žalobců z hlediska hluku a imisí. Při vypořádání námitek žalobců pak vycházel žalovaný z tohoto znaleckého posudku, v němž znalec dospěl k závěru, že tyto vlivy jsou zanedbatelné a nepřekračují stanovené limity. Odhad počtu vozidel vycházel ze současného charakteru provozu a kapacity navržené komunikace. Případné budoucí změny v účelu užívání stavby stolárny podléhají režimu stavebního zákona, takže nemohou být provedeny bez projednání s příslušnými správními orgány a bez posouzení jejich dopadů na území.
- K námitce žalobců ohledně poznámky žalovaného, že v průběhu cca dvou hodin ústního jednání, kdy se zúčastnění zdržovali na pozemku u rodinného domu žalobců, nepřijelo do provozovny stolárny žádné vozidlo, žalovaný uvedl, že je mu známo, že vozidla do stolárny neprojíždějí kolem rodinného domu žalobců, ale z pozemku žalobců je vidět na komunikaci I/48 směrem k přechodu pro chodce, kde je umístěn vjezd a žalovaný skutečně vozidla sjíždějící z komunikace nezaznamenal.
- Pokud jde o varianty řešení příjezdu, žalovaný v rozhodnutí dostatečně vysvětlil, proč nelze v územním řízení nařizovat navrhovateli jiné řešení stavby. Rozhodně však neargumentoval tím, že by změny projektu byly drahé.
- Pokud jde o námitku týkající se dovozu dřeva na pozemek žalobců, na rozdíl od současného stavu, kdy příjezd k pozemkům je pouze částečně zpevněný a z části se jedná o vyježděné koleje (jak vyplývá také z protokolu z ústního jednání), má navrhovaná obslužná komunikace normové parametry, takže musí být schopna zajistit dopravní obsluhu daného území. Námitky týkající se dopravy dřeva o délce 10, 15 a více metrů žalobci v řízení neuplatnili, takže se jimi správní orgány nemohly zabývat.
- K otázce zastínění domu a pozemku žalovaný zajistil potřebné odborné podklady a učinil na jejich základě seznatelný závěr o tom, že požadavky na oslunění rodinného domu i venkovních ploch jsou splněny. Pokud považují žalobci normové požadavky na oslunění za nesmyslné, mohou se obrátit na Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, který zabezpečuje tvorbu a vydávání českých technických norem.
- Námitka, že stavba příjezdové komunikace není stavbou ve veřejném zájmu, byla správními orgány obou stupňů i krajským soudem shledána nedůvodnou již v předchozím soudním řízení, přičemž nenastaly žádné okolnosti, pro které by měla být hodnocena jinak.
- Problematika podmínek vyvlastnění není a nemůže být předmětem územního řízení.
- Pokud žalobci požadují, aby se odstavný či připojovací pruh rychlostní komunikace nenacházel před jejich domem, přičemž v řízení uplatňovali požadavek na posunutí severní rampy mimoúrovňové křižovatky směrem k Frýdku-Místku, byla znalcem tato otázka posouzena s výsledkem, že posunutí rampy by nemělo vliv na šířku komunikace.
- V řízení bylo prokázáno, že i v případě neprůhledné protihlukové stěny budou splněny požadavky na oslunění rodinného domu a s ním souvisejícího pozemku. Výška stěny se odvíjí od vypočtené hladiny hluku.

- V řízení bylo prokázáno, že rodinný dům žalobců nebude nad přípustnou míru negativně ovlivněn hlukem a imisemi a že pozemky i rodinný dům budou dostatečně osluněny i po výstavbě protihlukových stěn.
- K připomínkám žalobců k průběhu ústního jednání žalovaný uvedl, že právní zástupce žalobců měl možnost uplatnit připomínky přímo při jednání do protokolu, případně v rámci vyjádření, které, jak bylo při jednání dohodnuto (viz. text protokolu), měl možnost podat písemně ve lhůtě 10 dnů ode dne jednání. Žádné připomínky k průběhu ústního jednání vzneseny nebyly, až teprve v podané žalobě uvedli žalobci výhrady k postupu žalovaného.
- Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Podáním ze dne 6.10.2010, doručeným krajskému soudu dne 11.10.2010, doplnili žalobci žalobu o listiny, týkající se zahájených řízení o vyvlastnění a zdůraznili, že před vydáním napadeného rozhodnutí jim nebylo nikdy žádným způsobem sděleno, že po jeho vydání budou vůči nim zahájena další správní řízení o vyvlastnění. Návrhy o vyvlastnění se přitom opírají o žalobou napadené územní rozhodnutí.

Podáním ze dne 22.12.2011, doručeným krajskému soudu dne 28.12.2011, předložili žalobci soudu sdělení – přehled věcí, ve kterých proti nim vede Magistrát města Frýdku-Místku vyvlastňovací řízení. Tímto postupem je podle nich potvrzena arogance úřední moci.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán důvody uvedenými v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 6.1.2003 podal navrhovatel – Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Ostrava, zastoupený společností GIS-STAVINVEST, a.s. (dále jen navrhovatel) návrh na vydání rozhodnutí o umístění stavby „Silnice I/48 Rychaltice-Frýdek-Místek“. Po doplnění podaného návrhu na výzvu Městského úřadu ve Frýdku-Místku jakožto správního orgánu I. stupně (dále jen stavební úřad) bylo stavebním úřadem vydáno dne 24.3.2003 oznámení o zahájení územního řízení veřejnou vyhláškou. Rozhodnutím ze dne 26.5.2003 č.j. SÚ/18/2003/Kup bylo formou veřejné vyhlášky vydáno rozhodnutí o umístění předmětné stavby, které bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 5.6.2006 č.j. MSK 63313/2006 na základě odvolání žalobců a odvolání společnosti KATAJAN s.r.o. Žalobci ve svých námitkách ze dne 15.12.2006 uvedli, že odmítají, aby před jejich domem č.p. 181 byla na úkor jejich zahrady vybudována příjezdová cesta pro soukromé účely – příjezd ke stolárně. Rovněž vyjádřili nesouhlas, že nájezdový pruh ze severní rampy je navržen tak, že má končit až před mostem a navrhli, aby severní rampa byla vybudována blíže směrem k Frýdku-Místku a pokud nemůže být nájezdový pruh zkrácen, navrhli, aby končil nejpozději v místech dosavadní autobusové zastávky, když po demolici zde stojících rodinných domků nebude tomuto řešení nic bránit. Namítli, že projekt nezaručuje pohodu bydlení v jejich rodinném domě č.p. 181, přičemž negativní zásah do jejich vlastnických práv je velmi značný. Namítli zhoršení kvality a pohody jejich bydlení, zhoršení životního prostředí. Navrhli také místo dosavadního břehu od silnice směrem k jejich pozemku vybudovat

opěrnou zeď tak, aby zde vůbec žádný břeh nebyl, opěrná zeď by vedla svisle kolmo od okraje silnice, čímž by se dosáhlo plochy cca 3 m, když na této nově vzniklé ploše by bylo možné vybudovat jízdní pruh, který je potřebný na rozšíření dosavadní silnice a dále navrhli na opěrné zdi vybudovat protihlukovou stěnu, která musí být z průhledného materiálu k zajištění dobré viditelnosti, zajištění průniku světla a slunce směrem k jejich domu a zahradě. Dle žádosti ze dne 17.7.2007 doručené stavebnímu úřadu dne 18.7.2007 požádali žalobci o prověření a vyřízení jejich připomínek na místě samém. Faxovým podáním ze dne 31.7.2007 podali žalobci další námitky a připomínky, které doplnili písemným podáním doručeným osobně stavebnímu úřadu dne 1.8.2007 a kde uvedli, že považují za velmi důležité jednání o jejich námitkách na místě samém. Dále vznesli námitky k hlukové studii vypracované RNDr. J. M., která uvádí současný stav, kdy vzdálenost jejich domu od silnice je cca 36 m a neposuzuje situaci po realizaci zamýšlené stavby s rozšířením vozovky o další pruh, výstavbou protihlukové zdi, výstavbou břehu a výstavbou nové příjezdové silnice ke stolárně. Dále v podstatě zopakovali námitky uvedené ve svém podání ze dne 15.12.2006. Navrhovatel ve svém vyjádření k námitkám žalobců argumentoval shodně jako ve svém vyjádření ze dne 15.3.2006 k námitkám podaným žalobci před vydáním následně zrušeného územního rozhodnutí, tedy tak, že projektová dokumentace odpovídá technickým parametrům a normám ČSN pro projektování silnic a dálnic. Navrhovaná úprava posunutí příjezdové komunikace k rychlostní silnici a vybudování opěrné zídky byla prověřena projektantem stavby a je z technického hlediska nemožná. Totéž platí o posunutí severní rampy kterýmkoliv směrem. V rámci zpracování dokumentace stavby silnic musí být nahrazeny všechny zrušené přístupové komunikace a zajištěn přístup ke všem do té doby přístupným nemovitostem, což je případ stavebního objektu SO 129-příjezdová komunikace ke stolárně, která zajišťuje přístup ke 4 nemovitostem včetně nemovitostí žalobců. Dále navrhovatel uvedl, že hluková studie modeluje situaci hlukové zátěže v letech 2010 a 2030 i terén dle projektové dokumentace, takže zahrnuje i výpočet rozšíření stávající silnice I/48. Stavební úřad vydal dne 1.10.2007 pod č.j. SÚ/18/2003/06/Ra rozhodnutí o umístění stavby. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci a Z. K. odvolání, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 4.2.2008 č.j. MSK 188029/2007, které bylo na základě žaloby podané žalobci a Z. K. rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.3.2009 č.j. 22Ca 87/2008-47 zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaný ustanovil znalce v oboru stavebnictví, odvětví stavby dopravní, obytné a stavební odvětví různá Ing. T. M., jemuž uložil vypracování znaleckého posudku k posouzení vlivu stavby příjezdové komunikace na zachování pohody bydlení v rodinném domě žalobců z hlediska hluku a imisí, posouzení proslunění rodinného domu žalobců a oslunění přilehlé zahrady a posouzení možnosti řešení příjezdu ke stolárně tak, jak navrhuje žalobci včetně posouzení jejich požadavků na úpravu návrhu týkajícího se posunutí severní rampy a řešení rozšíření silnice I/48 v úseku podél jejich rodinného domu. Znalec ve znaleckém posudku dospěl k závěru, že pokud jde o hluk a imise škodlivých plynů, příjezdová komunikace nebude mít vliv na zhoršení pohody bydlení žalobců, když zákonem předepsané limity nebudou porušeny. Dále znalec posoudil proslunění bytů v rodinném domku žalobců a zjistil, že okna obytných pokojů budou osluněna několikanásobně více, než je minimální čas denního osvětlení podle příslušné ČSN. Také oslunění venkovních zařízení a pozemků v okolí rodinného domku bude dodržovat limity stanovené ČSN. Dále znalec posoudil tři možné varianty vedení příjezdové komunikace ke stolárně. Dále posuzoval technické možnosti vybudování opěrné zdi a v závěru posudku pak posunutí severní rampy mimoúrovňové křižovatky

Rychaltice směrem ke Frýdku-Místku, jak navrhovali žalobci. V dalším řízení si žalovaný také vyžádal odborné vyjádření krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje jako orgánu ochrany veřejného zdraví, do jehož kompetence spadá ochrana hluku, zda nedošlo ke změně podmínek, za kterých bylo vydáno závazné stanovisko ze dne 20.4.2007, kterým tento správní orgán vyjádřil souhlas s projednávanou stavbou za splnění určitých podmínek. Dožádaný správní orgán uvedl, že: „...nemá důvod přehodnotit své závazné stanovisko ze dne 24.7.2007“. Žalovaný nařídil na den 11.9.2009 ústní jednání, k němuž přizval žalobce, Zdeňku Konvičkovou, jejich právního zástupce a znalce. V rámci ústního jednání byla projednávána také poloha stavby příjezdová komunikace ke stolárně ve vztahu k rodinnému domu žalobců. Z protokolu o ústním jednání vyplývá, že se ho zúčastnili mj. žalobci, Z. K., jejich společný právní zástupce, znalec Ing. M. Zúčastnění se seznámili se situací na pozemku kolem rodinného domu žalobců, přičemž protokol obsahuje popis místa a také stávající komunikace. Na žádost žalobců bylo provedeno orientační zaměření polohy budoucí obslužné komunikace a vjezdu na pozemek ve vztahu k průčelí rodinného domu. Podle vyjádření zástupce žalobců a Z. K. bude vyjádření podáno písemně ve lhůtě 10 dnů. Na základě doplněných podkladů vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

U jednání před krajským soudem žalobci předložili sérii čtyř fotografií, na nichž je vyznačena cesta ke stolárně, dále fotografii s cedulí sběrna kovových odpadů a papíru, která je v současné době na místě stolárny a dále fotografii s grafickým vyznačením zamýšleného záboru pozemků na stavbu valu k protihlukové stěně.

Podle ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona, stavební úřad v územním řízení posoudí návrh především z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků; přezkoumá návrh a jeho soulad s podklady podle odst. 1 a předchozími rozhodnutími o území, posoudí, zda vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu a obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, případně předpisů, které stanoví podmínky hygienické, protipožární, bezpečnosti práce a technických zařízení, dopravní, ochrany přírody, péče o kulturní památky, ochrany zemědělského půdního fondu, lesního půdního fondu a pod., pokud posouzení nepřísluší jiným orgánům.

S jednotlivými žalobními námitkami se krajský soud vypořádal následujícím způsobem:

- 1) V posuzované věci je umístěvaná stavba stavbou liniovou a navíc stavbou zvlášť rozsáhlou. U takových staveb v souladu s ust. § 42 odst. 2 stavebního zákona se územní rozhodnutí doručuje veřejnou vyhláškou. V podrobnostech je tato forma doručení upravena ust. § 25 správního řádu, přičemž nejsou upraveny žádné výjimky z tohoto postupu. Forma doručení tedy platí pro všechny účastníky řízení stejně. Nutno podotknout, že doručení veřejnou vyhláškou neznamená pouze vyvěšení rozhodnutí na úřední desce správního orgánu, ale také jeho zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup (§ 25 odst. 2 věta druhá správního řádu). Námitka, že zástupci žalobců nebylo doručeno napadené rozhodnutí, neboť má bydliště v jiné obci, je proto zcela irrelevantní, neboť zástupci žalobců nic nebránilo v tom, aby se s ním některým z legitimních způsobů doručení seznámil. O tom, že

se s napadeným rozhodnutím seznámil, svědčí ostatně žaloba, kterou zástupce žalobců k soudu podal.

- 2) Důvodností další žalobní námitky se krajský soud zabýval nemohl, neboť odkazy na jakákoliv podání učiněná v průběhu správního řízení nelze podle ustálené rozhodovací praxe správních soudů považovat za kvalifikovaný žalobní bod ve smyslu ust. § 71 s.ř.s. Druhá žalobní námitka nerespektuje dispozitivní zásadu, kterou je ovládáno správní soudnictví, tj., že žalobce srozumitelným způsobem vymezí rozsah soudního přezkumu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010 č.j. 4 As 3/2008-78).
- 3) Námitku zpochybňující odhady znalce v otázce předpokládané intenzity dopravy na příjezdové komunikaci ke stolárně krajský soud rovněž důvodnou neshledal. Odhady znalce vycházejí ze současné kapacity stolárny v době vydání rozhodnutí a počtu jejích zaměstnanců, což jsou nepochybně správná a logická kritéria posouzení. U příjezdové komunikace ke stolárně jako doplňkové komunikace k hlavní stavbě rychlostní komunikace nelze provádět posouzení vývoje hluku či imisí na dvacet let dopředu jako u stavby hlavní, neboť se nejedná o stavbu nad-místního významu, ale naopak o stavbu, jejíž stav může být více ovlivňován místními poměry, které mohou být do budoucna proměnné. Dostačující proto je posouzení dle výchozího stavu jaký zde existuje ke dni vydání územního rozhodnutí. Právně bezvýznamná je také skutečnost, že v současné době, jak je zřejmé z fotografií, které žalobci předložili při ústním jednání před krajským soudem, se na místě stolárny již nachází sběrna kovového odpadu, neboť soud je vázán stavem, jaký zde byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Stejně tak nelze přihlížet k hypotetickým představám žalobců ohledně možného stavu stolárny v budoucích letech, a to ani v územním řízení, kdy správní orgány vychází ze stavu, jaký existuje ke dni vydání rozhodnutí, ani v řízení soudním, kdy je pro soud rovněž závazný skutkový stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Jakékoliv budoucí změny v provozu stolárny (či jiného objektu na jejím místě) mohou být navíc provedeny jen v režimu stavebního zákona, jak správně uvedl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě. Tvrzení žalobců o zlovlí státní moci spočívající v konstatování žalovaného, že po dobu místního šetření dne 11.9.2009 neprojelo po příjezdové komunikaci žádné vozidlo, krajský soud rovněž neshledal námitkou, která by mohla způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť z textu této části žaloby nelze dovodit, v čem žalobci spatřují porušení svých práv, když pravdivost tohoto tvrzení žalovaného de facto nepopřeli, pouze se ohradili proti konstatování uvedené skutečnosti jako takové.
- 4) K námitce týkající se tří možných variant řešení příjezdové komunikace ke stolárně krajský soud shodně s žalovaným konstatuje, že žalobci zcela mylně chápou princip územního řízení. Ve smyslu ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona se jedná o řízení návrhové, na jehož počátku stojí konkrétní návrh na umístění konkrétní stavby a tento konkrétní návrh je správním orgánem posuzován ze všech zákonných hledisek. Pokud předložený návrh zákonná kritéria splňuje, správní orgán umístění stavby povolí. Pokud nikoliv, návrh zamítne. Jakékoliv změny v návrhu mohou vzejít pouze od samotného navrhovatele. I v případě, že existuje více variant řešení určité otázky, přičemž ta varianta, která je obsažena v návrhu, je z hlediska určitých ukazatelů (např. zájmu konkrétních účastníků) nejméně výhodná, ale i přes tuto relativní „nevýhodnost“ vyhovuje požadavkům stavebního zákona a jiných právních předpisů, je správní orgán povinen návrhu vyhovět. Nedisponuje totiž žádným právním nástrojem, kterým by „donutil“

navrhovatele přijmout jinou variantu řešení. Ani tuto žalobní námitku proto krajský soud důvodnou neshledal.

- 5) Námitka žalobců, že příjezdová komunikace ke stolárně nebude způsobit umožnit dovoz dříví na topení k jejich domu, rovněž není důvodná. Navrhovaná pozemní komunikace bude mít parametry obslužné komunikace respektující zákonné a normové požadavky. Jak vyplývá z obsahu správního spisu (protokol o ústním jednání ze dne 11.9.2009) stávající příjezd k rodinnému domu žalobců je zpevněný cca 8 metrů od sjezdu ze silnice I/48, zbývající část jsou pouze vyježděné koleje. Na základě uvedeného tvrzení žalobců o zhoršení podmínek příjezdu nelze považovat než za účelové. Nutno podotknout, že územní řízení je ve smyslu ust. § 36 stavebního zákona ovládáno koncentrační zásadou, tzn., že účastníci mohou uplatnit své námitky nejpozději ve lhůtě stanovené správním orgánem. S ohledem na tuto zásadu a s ohledem na to, že žalobci námitku týkající se dovozu dříví určeného na otop k jejich domu nikdy v průběhu správního řízení nevznесли, nelze správním orgánům vytýkat, že se touto otázkou konkrétně nezabývaly. Pokud jde o část námitky týkající se uskladnění dřeva na pozemku, který jim má být zabrán v rámci vyvlastňovacího řízení, tuto nelze řešit v rámci přezkumu ve správním soudnictví. Vyvlastňovací řízení je samostatným řízením, které je upraveno jiným právním předpisem než stavebním zákonem a kde také případný soudní přezkum vydaného rozhodnutí probíhá mimo soustavu správního soudnictví.
- 6) Následující žalobní námitka byla v původní podobě obsažená v podané žalobě neprojednatelná pro nesrozumitelnost, když žalobci uvedli „Stejně argumenty platí i pro rozhodování o tom, zda protihluková stěna bude stát na svahu..., či zda bude vybudována opěrná zeď“. Jelikož této námitce předchází námitka týkající se dovozu a uskladnění dřeva, nebylo možno si podle názoru soudu představit „stejně“ argumenty, které byly vzneseny k dovozu a skladování dřeva ve vztahu k protihlukové stěně, případně opěrné zdi. V další části pak byla žalobní námitka nekonkrétní, neboť z jejího obsahu nebylo možno dovodit stanovení jakých konkrétních podmínek mají žalobci na mysli. K upřesnění této žalobní námitky však došlo u ústního jednání před krajským soudem, kdy zástupce žalobců upřesnil jejich zájem, aby nebyl vybudován val k protihlukové stěně, ale byla vybudována opěrná zeď, čímž by byly ušetřeny asi 3 m pozemku využitelné k realizaci příjezdové komunikace, takže by nebylo nutné vyvlastnění pozemků žalobců v takovém rozsahu, jak je navrhován. K takto vznesené žalobní námitce, vzhledem k tomu, že opět představuje variantní řešení jako alternativu k posuzovanému návrhu na umístění stavby, nezbyvá, než odkázat na argumentaci uvedenou soudem v rámci vypořádání se s žalobní námitkou č. 4, neboť i v tomto případě platí to, co bylo vysloveno o principu územního řízení a o vázanosti správních orgánů obsahem předloženého návrhu na umístění stavby. Proto ani tuto žalobní námitku nemohl soud shledat důvodnou.
- 7) V další námitce žalobci nezpochybnili závěry znalce ohledně oslunění domu a pozemku, ale zpochybnili správnost ČSN týkající se oslunění. Krajský soud podotýká, že ČSN, jakkoliv nejsou obecně závazné, jak konstantně správní soudy judikují, obsahují odborná a technická kritéria, bez jejichž aplikace v rámci své rozhodovací praxe se správní orgány v různých oblastech státní správy nejen ve stavebním řízení nemohou obejít. Není však ve věcné působnosti soudů rozhodujících ve správním soudnictví posuzovat správnost konkrétní ČSN, neboť jim taková pravomoc nebyla zákonem (s.ř.s.) svěřena.

- 8) Námitku, že příjezdová komunikace ke stolárně není stavbou ve veřejném zájmu, krajský soud již v předchozím zrušujícím rozsudku (sp. zn. 22Ca 87/2008) vyhodnotil jako nedůvodnou, když veřejný zájem je zkoumán ve vztahu ke stavbě rychlostní silnice jako celku a jakožto stavby nadmístního charakteru a nikoliv ve vztahu k jednotlivým dílčím stavbám, které jsou s ní spojeny. Krajský soud neshledal žádné skutkové a právní důvody, pro které by se od tohoto svého názoru v nyní posuzované věci odchýlil.
- 9) Další žalobní námitka se týká bezpečnosti žalobců při výjezdu na rychlostní silnici I/48, když podle nich není tato bezpečnost nijak doložena. Podle tvrzení žalobců se naopak bezpečnost sníží, a to jednak pro značné zvýšení dopravy a jednak pro nepřehlednost v tomto úseku. Nutno především zdůraznit, že námitka bezpečnosti vjezdu na rychlostní silnici byla vznesena až v podané žalobě. V průběhu správního řízení se námitka v tomto směru vymezovala otázkou posunutí severní rampy mimoúrovňové křižovatky směrem k Frýdku-Místku. Otázkou posunutí severní rampy se zabýval ve svém znaleckém posudku také znalec, který uvedl, že tato rampa je od domu žalobců poměrně vzdálená, a to cca 200 m ve směru na Frýdek-Místek a mezi rampou a domem žalobců je ještě umístěna stolárna. Požadavek žalobců proto shledal irelevantním. I na tomto místě soud považuje za nutné opětovně zdůraznit, že územní řízení je ve smyslu ust. § 36 stavebního zákona ovládáno koncentrační zásadou, tzn., že účastníci mohou uplatnit své námitky nejpozději ve lhůtě stanovené správním orgánem. S ohledem na tuto zásadu a s ohledem na to, že žalobci nikdy nevznesli v souvislosti se severní rampou také námitku, kterou by zpochybnili bezpečnost silničního provozu v tomto místě, nelze správním orgánům vytýkat, že se touto otázkou konkrétně nezabývaly ve svých rozhodnutích. Z hlediska posouzení komplexnosti podkladů pro vydání rozhodnutí krajský soud ze správního spisu zjistil, že k návrhu na umístění stavby se vyjádřily také správní orgány působící na úseku dopravy, a to ministerstvo vnitra, které dne 26.3.2003 vydalo souhlasné stanovisko k projektové dokumentaci právě z hlediska bezpečnosti provozu, dále odbor dopravy Městského úřadu Frýdek-Místek, Policie ČR, obce, Správa silnic Moravskoslezského kraje, Odbor dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Žádný z těchto dotčených orgánů státní správy neshledal nedostatky umísťované stavby z hlediska bezpečnosti silničního provozu. Také žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 25 v odst. 4 uvedl, že posuzoval umístění stavby z hlediska dopravy, přičemž poukázal na jednotlivá vyjádření a stanoviska dotčených orgánů státní správy, z nichž nevyplynulo, že by stavba nemohla být umístěna. Ani tuto námitku proto krajský soud důvodnou neshledal.
- 10) Jak již bylo shora uvedeno, předmětem tohoto řízení je přezkum územního rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo. Předmětem územního řízení však není vyvlastňování nemovitostí. Námitkami, týkajícími se vyvlastnění, se proto krajský soud nemohl zabývat.
- 11) Námitku týkající se průběhu ústního jednání, neshledal krajský soud rovněž důvodnou. Průběh ústního jednání je zachycen v protokolu ze dne 11.9.2009, který je součástí správního spisu. Protokol je mj. podepsán zástupcem žalobců bez jakýchkoliv připomínek a z jeho obsahu nevyplývá, že by žalobci vznesli námitky k nepřipravenosti pracovníků žalovaného nebo jinak zpochybnili průběh ústního jednání. Přes výslovné ujednání, že zástupce žalobců se vyjádří písemně ve lhůtě 10 dnů a toto vyjádření se stane součástí protokolu, zástupce žalobců ani žalobci sami se podle obsahu správního spisu již nevyjádřili. Tato žalobní námitka proto vyznívá účelově.

- 12) S ohledem na shora uvedenou argumentaci k jednotlivým žalobním námitkám, které neshledal důvodnými, považuje krajský soud za nedůvodnou bez dalšího také žalobní námitku směřující proti porušení Ústavy a Listiny jednáním a rozhodováním správních orgánů.
- 13) Závěrečná rekapitulace požadavků žalobců pouze shrnuje předchozí vznesené námitky, s nimiž se krajský soud vypořádal výše, takže tuto rekapitulaci již nepovažuje za samostatný žalobní bod.

Z výše uvedených důvodů krajský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalovaný, který měl ve věci úspěch a jemuž tak vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, se nároku na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 29. února 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu